

N:o 11.

Af Herr **Nils Nilsson** i Wrängebol: *Angående förhöjning af anslaget till utdikningar och vattenaftappningar samt bildande af en lönefond för odlingsföretag.*

Sedan statsmakterna, nemligen Regering och Riksdag, under en följd af år omhuldat jordbruksnäringen med anslag till understöd för vattenaftappningar från sjöar och sankmarker, har detta åstadkommit och visat goda följder äfven inom den provins, som jag representerar; och de arbetsföretag, som med statens medel på grund deraf blifvit utförda, hafva, ehuru de endast haft till föremål vattenaftappningar, likväl haft till följd att frostländigheten betydligt minskats.

Hvad som i detta afseende är vordet utfördt, är dock en obetydlig het mot det, som skulle kunna göras. Inom förenämnda provins finnas många tusentals tunnland odlingsbara moss- och myrmarker, hvilka, till stor skada så väl för den enskilde egaren som för samhället, ligga alldeles värdelösa, men hvilka, om de blefve torrlagda och odlade, kunde frambringa härliga skördar, synnerligast af ströfoder, som kunde blifva ett säkert understöd till upphjelpande af den öfriga åkerjorden. För att få sådana vattendränkta moss- och myrmarker torrlagda och odlade, fordras emellertid ett vida större kapital än det, som blifvit föreslaget till vattenaftappningar, hvilka, med få undantag, den enskilde egaren ej kan åstadkomma, hvadan jag anser, att staten bör träda emellan samt bevilja och

bestämma en lånefond, från hvilken den enskilde jordegaren kunde dels lemnas understöd utan återbetalningsskyldighet, dels på billiga villkor erhålla lån, synnerligast med icke för kort återbetalningsskyldighet. En beaktansvärd omständighet torde härmed få till stöd för min framställning påpekas, nemligen att lönande arbetsförtjenst derigenom kunde beredas den mindre bemedlade eller rent fattiga befolkningen, hvilket, enligt min åsigt, är den säkraste utvägen, åtminstone hvad landsbygden beträffar, att förbättra arbetarens ställning så, att han ej behöfver, till stor skada för vårt eget land, söka sin bergning genom emigration till andra länder, hvilken torde taga ännu större utsträckning, sedan jernvägsarbetena här i landet numera i det närmaste upphört.

På grund af de skäl, som jag sålunda vågat framhålla, får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte besluta att förhöja anslaget till befrämjande af utdikningar och vattenaftappningar från sankta moss- och myrmarker för att hufvudsakligen minska frostländigheten, men ock till beredande af odlingsföretag medelst en lånefond af 400,000 kronor, att deraf utlemnas till behöfvande, dels understöd utan återbetalning, dels lån med lång återbetalningsskyldighet; börande såsom villkor för låns erhållande den lånesökande förete af vederbörlig landtbruksingeniör uppgjord undersöknings- och afdikningsplan jemte kostnadsräkning, innehållande tillika upplysning om odlingen är lämplig och fördelaktig.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1883.

N. Nilsson,

Riksdagsman för Nordmarks härad
i Vermland.
